

5. මහාවගගා

4. 4. 5. 1.

[ගෙයාත්‍රි නුවීන්ස්හනා]

[୩୧ ପତ୍ରକାଳୀ ଶିଖନ୍ତିରେ]

41. සෞඛ්‍යප්‍රධාන්¹ නිකාලීවේ ධමම, තු. වචස්, පරිවිත්තා, තු. ලිජස්ප්‍රා-
පෙකැවිත්තා, දිටකිය, පූජාවිමිත්තා, වන්තා, ගෝ, අංතිස්ස, පාරිකාඩ්‍යා,
කානුමෙම වන්තාගෝ?

ඉඩ හික්කව හිසුෂු ධමම් පරියාපුණුත්: සූජාතා තෙයයන් වේහ්‍යාකරණ් ගාථා² උදාන් ඉත්තිවුනාකා ජාතාකා අඛ්‍යාකාවීම්. වෙදුලුල්. නයෝ තෙ ධමම්, සෞඛ්‍යානුධිතා¹ කෙශානාති වචසා, පරීවිතා මනසානුපෙක්කාතා දැවසියා සුප්‍රපරිවිධියා. සේ, මූව්‍යිස්සාති කාල් සුරුම්, තෙහා අභ්‍යන්තරයා දෙවති-කායා. උපපර්යාති, තයෘ ක්‍රිඩ්‍යා ප්‍රාඛනා ධමම්පදුමිලුපනාති³ දෙක්කා හික්කාවේ සානුප්‍රාදේ. අම සේ, සෑතෙතා ඩිප්පා යෙටි තීශෝසිගාම් හොති. සේතානු-ධිතාතා. හික්කව ධමම්, වචසා, පරීවිතාතා. මනසානුපෙක්කාතානා. දැවසියා සුප්‍රපරිවිධිතා. අයා පෙන්ම්, අනීයංසා, පාටික්කෙකි.

පුන ව පර. සිකඩු බමත් පරීයාපුණුත්වී: සූතන් ගෙයයා වෛයෝ-
කරණ ගාට් උදුන් ඉත්ටිවූත්තකා ජාතකා අඩුත්තයිමත්. වෙදුලුල්.
තස්ස තේ ධමමා, සේ, කානුත්තුධානා, හොඳන් වචස්, පරිවිතා, මතස්සාත්තුපෙක්විතා,
දිවයියා, සුපුරුලිලදායා. සේ, මූව්‍යස්සාත්වී කාල් සුරම්මානා, අභ්‍යන්තරයා-
තදුවත්තිකායා, උපපරුෂත්වී. තස්ස තත්ත්ව න් හෝ බේ, සුවිනා, ධමමපදා-
පිලපනාත්වී. අපි ව බේ, සිකඩු ඉදානිම්, වෙතතා, වසිපුරුණනා, දැවපරිසායා ධමම්.
දෙසේත්වී. තස්ස එම් ගොත්වී: එය ව, සේ, ධමම්මිනායේ, යන්ත්‍රාහා. පුබෙක
ව්‍යමවරියා අවරිනාත්වී. දැන්මා සිකඩුව සභුප්‍රාදය. අපි සේ, සන්නාතා, බිප්ප-
සේව රිසුයිගාමි හොත්වී.

සේය යථාව හික්කාවේ පුරිසේ, කුසලී, හෙරිසිදු සය. සේ, අදාළ නමැතු
පරිපෙනෙහා, හෙරිසදු. සූජෝය, තස්ස නහෙට් බො, අස්ස කැඩ්බා එ, මිඇනි
වා, හෙරිසදු, නු බො, න බු බො, හෙරිසදු, නි. අථ බො, හෙරිසදු, තෙවා
නීවයි. ගෙවෙෂය. එවකේට බො, හික්කාවේ හික්කා ධමල්. පරිසාපුණුත්වි: සූත්‍යා
ගෙයයා. වෙශය, කරණ. ගාර්, උදාන. ඉත්තිත්‍යාකා. ජාතාකා. අඛ්‍යත්‍යාචාල්.
වෙදපුලා. තස්ස තෙ එමම, සෞත්‍යානුධත්‍ය, හෙ:නැනි. විවෘත, පර්විත, මිත්සා, නු-
පෙඩ්‍යාත්‍යා, දිවියියා, සූප්‍රරිමිදියා. සේ, මූවියිස්සාත් කාල: කුරුම්, තතා: අස්ස්ස්දෙකරු,
දෙවතිකාය: උපපරුත්ත්. තස්ස තත් තහෙට් බො, සූනිනෙ, ධමම පදුමිලපනත්.
අම් ව බො, හික්කා ඉදාළීම්, වෙනාවයිපෙනෙහා, දෙවතිපරිසාය: ධමම: දෙනෙත්
තස්ස එව්. හෙ:නි: අය: වා, සේ, ධමම එකයේ, යනීයාය: සූබෙඳ බුහුවරිය:
අවරිනානි. දැනෙහා, හික්කාවේ සභුප්‍රාදේ. අථ සේ, ස තෙහා, බිප්ප. යෙව්
ලිප්පසගාමී හෙ:නි. සෞත්‍යානුධත්‍යනා. හික්කාවේ ධමමානා: විවෘත, පර්විතාකා,
මිනසා, නුපෙඩ්‍යාත්‍යාත්. දියිසා, සූප්‍රරිමිදියාත්. අය: දුෂ්චාරියා, සේයා

1. କାହାରେ ପାଇଲା ମୁଖ୍ୟମ୍ ଦେଶରେ ?

2. ଲୋକେ - କିତ୍ତମ୍

3. ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ - ಕರ್ತವ್ಯ.

5. මහා වේෂ

4. 4. 5. 1.

[ගෞත්‍යාචාරීන් සූත්‍රය]

[සැවැන් හිඳෙහි]

41. මහජනී, වචනයෙන් පුරුදු කළ සිතින් පිරික්ස, බැඳී තුවනීන් මේ, කටුවල ප්‍රතිච්චිත කළ පෙන්කන් රුකෝ, ව තුවන් ක්‍රිඩ් ව්‍යවස්ථා, කළ ධ්‍යෑයන්ගේ අනුසාසන සතර දෙනෙක් කැමැති විය පුණ්ඩාය කටර සතර දෙනෙකු යන්:

මහජනී, මේ සය්නෙහි මහන් සූත්‍රය, ගෙය, වෙයෙනාකරණ, ගාරා, උදාන, ඉතිව්‍යතාක, ජාතක, අඛුතභාවම්, වෙදලු යන දහම් පුහුණු කරයි. ඔහු එසින් ඒ දහම්හු ක්‍රිඩ් අසා, බරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සිතින් පිමිසන ලද්දහු තුවනීන් අවබෝධ කරණ ලද්දහු වෙයි. හේ මූශිතයම්නිව කුපුරිය කරන්නේ අක්‍රාකර දේවතිකායකට එළුමේයි. එකි පුබිත වූ ඔහුව ධ්‍යෑය ව්‍යවහාර. මහජනී, බුද්ධාචාරීන් සිතිය ඉපංද්‍යම ගුරු, වෙයි වාලි ඒ සන්නිය, වහා, ම පිශෙෂාම් වෙයි. මහජනී, ක්‍රිඩ් අසා, දරණ ලද වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද සිතින් පරිසා, කරණ ලද පුහුයෙන් අවබෝධ කරණලද ධ්‍යෑයන්ගේ මේ පළමුවන ආතියාය කැමැති විය පුදුය.

නව ද මහජනී, මහන් සූත්‍රය, ගෙය, වෙයෙනාකරණ, ගාරා, උදාන, ඉතිව්‍යතාක, ජාතක, අඛුතභාවම්, වෙදලු යන දහම් පුහුණු කරයි. ඔහු එසින් ඒ දහම්හු ක්‍රිඩ් අසා, බරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සිතින් පරිසා, කරණ ලද්දහු පුහුයෙන් අවබෝධ කරණ ලද්දහු වෙයි. හේ මූලා, සිති අභින්ව කුපුරිය කරන්නේ අක්‍රාකර දේවතිකායකට එළුමේයි. එකි පුබිත වූ ඔහුව ධ්‍යෑය නො ව්‍යවහාර. වාලින් රහන් මහජනක් සාධිමින් වූයේ වෙනෙන් විඹුපාත්‍ර වූයේ දෙව්‍යිපිරිස්කී දහම් දෙසයි. ඔහුව මෙලදු සිනෙක් වෙයි: මම පෙර අන්ත්‍රව යම් සය්නෙකු බම්සරවය පිටිම් ද, මේ ඒ ධ්‍යෑය නොමේ වහා, විශේෂාම් වෙයි. මහජනී, සම්බි උත්පත්තිය ලැයි ය. වාලි ඒ සන්නි නොමේ වහා, විශේෂාම් වෙයි.

මහජනී, යම් පරිදි පුරුෂයෙක් බෙරහෙබිනි දැන් වූයේ වේ ද, හේ අදන්මගට පිළිපන්නේ බෙරහෙබින් අසයි. බෙරහෙබින් වේ දේ හෝ බෙරහෙබින් නො වේ දේ හෝ දි සැකයෙක් හෝ විමතියෙක් හෝ හෝ නො, වෙයි. වාලින් බෙරහෙබින් ම ය සි නිවෘති යෙයි. මහජනී, එපරිදි ම මහන්, සූත්‍රය, ගෙය, වෙයෙනාකරණ, ගාරා, උදාන, ඉතිව්‍යතාක, ජාතක, අඛුතභාවම්, වෙදලු යන දහම් පුහුණු කෙරරයි. ඔහු එසින් ඒ දහම්හු ක්‍රිඩ් අසා, බරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සිතින් පිරියෙකු, ලද්දහු තුවනීන් අවබෝධ කරණ ලද්දහු වෙයි. හේ සිති මූලාව කුපුරිය කරන්නේ එක්තර, දේවතිකායකට එළුමේ. එකි පුබිතව වහන ඔහුව ධ්‍යෑය නො ව්‍යවහාර. වාලින් මහජනක් සාධිමින් වූයේ වෙනෙන් විඹුපාත්‍ර වූයේ දෙව්‍යිපිරිස්කී දහම් දෙසයි. ඔහුව මෙලදු සිනෙක් වෙයි: පෙර අන්ත්‍රව මම යම් සය්නෙකු බම්සරවය පිටිම් ද, මේ ඒ දහම් විනාය සිය, සි. මහජනී, සම්බි උත්පත්තිය දැනීය. වාලි ඒ සන්නි නොමේ වහා, ම විශේෂාම් වෙයි. මහජනී, ක්‍රිඩ් අසා, බරණ ලද වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද සිතින් පිරියෙක්ලි කරණ ලද පුහුයෙන් අවබෝධ කරණ ලද ධ්‍යෑයන්ගේ මේ දෙවන ආතියාය කැමැති විය යුතු ය.

ප්‍රති එ පරා හික්කාවේ හිඹු බිමම් පරියාපුණාති: සුතතා: ගෙයස: මෙයස: කරණ: ගාරා: උදුන: ඉත්තිවූතතාක: ජාතක: අඛුත්‍ය තබුමම: වේදලු: තයෝ නේ ධිමම: සෞතානුධිත: හොහොති වවස, පරිවිත, මිතසානුපෙසක්විත, දිටිය, සුප්‍රපිටියි. සේ, මූව්‍යියාති කාල: කුරුම්‍යාතො, අක්ෂින්තර: දෙවත්තිකාය: උපපර්ශනි. තයෝ තත්ත්ව න හෙව බො සුචිතො: ධම්මුපදුම්පිළුපනාති. නැම හිඹු ඉදිමිම: වෙතොවිසිප්පාතොතා, දෙවපරිසාය: ධමම: දෙසොති. අපි එ බො, දෙවප්පාතො, දෙවපරිසාය: ධමම: දෙසොති. තයෝ එව්‍ය: අය: එ සේ, ධමම්මිනායේ, යත්තිය: පුරුණ ඕහුමලවරිය: අවරිනාති. දැනී, හික්කාවේ සතුප්පාදේ. අථ සේ, සතොතා, බිප්ප: යෙව මිසෙසගාමි හොති.

සේය එ හික්කාවේ පුරිසේ, සුස්ක්‍රේ: සඩ්බිසදුස්සය: සේ, අද්‍යාන්තිග-පරිපාතොතා, සඩ්බිසදු: සුරෙණය, තයෝ න හෙව බො, අයා ක්‍රිඩ්, ව, පිමිති එ සඩ්බිසදු, තු බො න තු බො, සඩ්බිසදුති. අථ බො, සඩ්බිසදුතිව නිවේ. ගවෙත්ය: එමමේ බො, හික්කු ධමම: පරියාපුණාති: සුතතා: ගෙයස: මෙයස: කරණ: ගාරා: උදුන: ඉත්තිවූතතාක: ජාතක: අඛුත්‍ය තබුමම: වේදලු: තයෝ නේ ධිමම: සෞතානුධිත: හොහොති එවස, පරිවිත, මිතසානුපෙසක්විත, දිටිය, සුප්‍රපිටියි. සේ, මූව්‍යියාති කාල: කුරුම්‍යාතො, අක්ෂින්තර: දෙවත්තිකාය: උපපර්ශනි. තයෝ තත්ත්ව න හෙව බො සුචිතො: ධම්මුපදුම්පිළුපනාති. නැම හිඹු ඉදිමිම: වෙතොවිසිප්පාතොතා, දෙවපරිසාය: ධමම: දෙසොති, අපි එ බො, දෙවප්පාතො, දෙවපරිසාය: ධමම: දෙසොති. තයෝ එව්‍ය: අය: ව, සේ, ධමම්මිනායේ, යත්තිය: පුරුණ ඕහුමලවරිය: අවරිනාති. දැනී, හික්කාවේ සතුප්පාදේ. අථ සේ, සතොතා, බිප්ප: යෙව මිසෙසගාමි හොති. සෞතානුධිත, න: හික්කාවේ ධමම: සතොතා: වවස, පරිවිත, මිතසානුපෙසක්විත, දිටිය, සුප්‍රපිටියි: න: අය: තත්ත්වයේ, ආත්‍යිස: සේ, පාරිකස්සා.

ප්‍රති එ පරා හික්කාවේ හිඹු ධමම: පරියාපුණාති: සුතතා: ගෙයස: මෙයස: කරණ: ගාරා: උදුන: ඉත්තිවූතතාක, ජාතක: අඛුත්‍ය තබුමම: වේදලු: තයෝ නේ ධිමම: සෞතානුධිත: හොහොති එවස, පරිවිත, මිතසානුපෙසක්විත, දිටිය, සුප්‍රපිටියි. සේ, මූව්‍යියාති කාල: කුරුම්‍යාතො, අක්ෂින්තර: අදාළ-නිකාය: උපපර්ශනි. තයෝ තත්ත්ව න හෙව බො සුචිතො: ධම්මුපදුම්පිළුපනාති. නැම හිඹු ඉදිමිම: වෙතොවිසිප්පාතොතා, අදාළපරිසාය: ධමම: දෙසොති. අපි එ බො, ඕපපාතිකා ඕපපාතිකා: සාර්ථක: සරය: මාරිස යත්ති මය: පුරුණ ඕහුමලවරිය: අවරිනාති. සේ, එමමාත්‍ය: සරුණ තැරිය සරුණ මාරිසාති. දැනී, හික්කාවේ සතුප්පාදේ. අථ සේ, සතොතා, බිප්ප: යෙව මිසෙසගාමි හොති.

තවද මහජනී, මහජ සුතා, ගෙයස, වෙයසාකරණ, ගාරා, උදාන, ඉතිච්චාතාක, ජාතාක, අඛුත්‍රිමලම, වෙදලු යන දහම් පූජාණු කෙරේ. ඔහු විසින් ඒ දහම්හු කණීන් අසා, බරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සියින් විමසන ලද්දහු ප්‍රජායෙන් පසක් කරණ ලද්දහු වෙන්. හේ සිහි මූලා, වූයේ කළුරිය කරන්නේ එක්තර, දේවතිකායකට එළුණේ. එහි සුව්‍යත්ව වසන ඔහුට බ්‍රේපදයෝ කේ, ම වචන්. මහජනී සාධිමන් වූයේ වෙනෙ, වශිප්‍රාප්ත ජාතිය දෙව්‍යිපිරියේ දහම් කේ, ම දෙසයි. වැලින් (ඩ්‍රික්‍රික) දෙව්‍යිප්‍රකෙක් දෙව්‍යිපිරියේ දහම් දෙසයි. ඔහුට මෙබදු සිතෙක් වෙයි: පෙර අත්තව මම යම් සය්නෙක බණ්ඩර පිරිමි දා, ඒ මේ බ්‍රේපදය කියායි. මහජනී, සමාන් උත්ස්වයේ ද්‍රාව්‍ය. වැලි ඒ සන්නා තෙමේ වහා, ම විශේෂගාමී වෙයි.

මහජනී, යම් පරිදි පුරුෂයෙක් සක්‍රාබිනි දස්ස වූයේ වේ දා, හේ අදත්මගට පිළිපන්නේ සක්‍රාබි අයයි. සක්‍රාබි දේ හේ සක්‍රාබි කේ, වේ දේ හේ ය සැකයෙක් හේ විමතියෙක් හේ ඔහුට කේ, වෙයි. වැලින් සක්‍රාබිනි ම ය ය නීයිසට යෙයි. මහජනී, එපරිදි ම මහජ තෙමේ සුතා, ගෙයස, වෙයසාකරණ, ගාරා, උදාන, ඉතිච්චාතාක, ජාතාක, අඛුත්‍රිමලම, වෙදලු යන දහම් පූජාණු කෙරේ. ඔහු විසින් ඒ දහම්හු කණීන් අසා, බරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සියින් විමසන ලද්දහු ප්‍රජායෙන් පසක් කරණ ලද්දහු වෙන්. හේ සිහි මූලා, වූයේ කළුරිය කරන්නේ එක්තර, දේවතිකායකට එළුණේයි. එහි පුව්‍යත්ව වසන ඔහුට බ්‍රේපදයෝ කේ, වචන්. මහජනී සාධිමන් වූයේ වෙනෙ, වශිප්‍රාප්ත ජාතිය දෙව්‍යිපිරියේ දහම් කේ, දෙසයි. වැලින් දෙව්‍යිපිරියෙක් දෙව්‍යිපිරියේ දහම් දෙසයි. ඔහුට මෙබදු සිතෙක් වෙයි: පෙර අත්තව මම යම් සය්නෙක බණ්ඩර පිරිමි දා, මේ ඒ බ්‍රේපදය කියායි. මහජනී, සමාන් උත්ස්වයේ ගුරු ය. වැලින් ඒ සත්‍ය තෙමේ වහා, ම විශේෂගාමී වෙයි. කණීන් අයා, බරණ ලද වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද සියින් විමසන ලද තුවනීන් අවබෝධ කරණ ලද්දහු වෙන්. හේ සිහි මූලා, වූයේ කළුරිය කරන්නේ එක්තර, දේවතිකායකට එළුණේයි. එහි පුව්‍යත්ව වසන ඔහුට බ්‍රේපදයෝ කේ, වචන්. මහජනී සාධිමන් වූයේ වෙනෙ, වශිප්‍රාප්ත ජාතිය වූයේ දෙව්‍යි පිරියේ දහම් කේ, දෙසයි. ගැඳුවපූජායෙක් ද දෙව්‍යිපිරියේ දහම් කේ, දෙසයි. වැලින් (පළඳු උපන්) සිපපාතිකයෙක් ඒ (පසුව උපන්) එපපාතිකය, සිහිපන් කරවයි: “නිදුකාතෙනී, යම් සය්නෙක පෙර අපි බණ්ඩර වූපුමහයි කේ සිහි කෙරෙහි ද”? හේ මෙයේ කියයි: “නිදුකාතෙනී, සිහි කරමි. නිදුකාතෙනී සිහිකරමි.” මහජනී, සමාන් උත්ස්වයේ ද්‍රාව්‍ය. වැලින් ඒ සත්‍ය තෙමේ වහා, ම විශේෂගාමී වෙයි.

තවද මහජනී, මහජ සුතා, ගෙයස, වෙයසාකරණ, ගාරා, උදාන, ඉතිච්චාතාක, ජාතාක, අඛුත්‍රිමලම, වෙදලු යන දහම් පූජාණු කෙරේ. ඔහු විසින් ඒ දහම්හු කණීන් අසා, බරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සියින් විමසන ලද්දහු ප්‍රජායෙන් අවබෝධ කරණ ලද්දහු වෙන්. හේ සිහි මූලා, වූයේ කළුරිය කරන්නේ එක්තර, දේවතිකායකට එළුණේයි. එහි පුව්‍යත්ව වසන ඔහුට බ්‍රේපදයෝ කේ, වචන්. මහජනී සාධිමන් වූයේ වෙනෙ, වශිප්‍රාප්ත ජාතිය වූයේ දෙව්‍යි පිරියේ දහම් කේ, දෙසයි. ගැඳුවපූජායෙක් ද දෙව්‍යිපිරියේ දහම් කේ, දෙසයි. වැලින් (පළඳු උපන්) සිපපාතිකයෙක් ඒ (පසුව උපන්) එපපාතිකය, සිහිපන් කරවයි: “නිදුකාතෙනී, යම් සය්නෙක පෙර අපි බණ්ඩර වූපුමහයි කේ සිහි කෙරෙහි ද”? හේ මෙයේ කියයි: “නිදුකාතෙනී, සිහි කරමි. නිදුකාතෙනී සිහිකරමි.” මහජනී, සමාන් උත්ස්වයේ ද්‍රාව්‍ය. වැලින් ඒ සත්‍ය තෙමේ වහා, ම විශේෂගාමී වෙයි.

සෙය එහිවෙතේ ගෝ සහායකා, සහපාලුකිලිකා, නො කළුම් කරගම් අකුණුමකුණුදී. සමාගමවෙෂයුදී, තුමෙන් සහායකා, සහායකා එවං වදෙයා: ඉත්තිපි සමම සරසිනි. සේ, එවං වදෙයා: සරුම සමම. ඉදම්පි සමම සරසිනි. සේ, එවං වදෙයා: සරුම සමමානි. එවමෙව ගිකුවේ ධිමම් පරියාපුණානි: පූජානා. ගෙයයා වෙයෙනාකරණයා. ගාරු, උදානා. ඉත්තිවූතාකා. ජාතිකා. අබුජවමම්. වෙදලාං. තයා නො ධිමම්, සෙකානුඩානා, හොනානි වවස, පරිවිතා මතසානුපෙක්විනා, දිටසිය, පූර්ජවිඩියා. සේ, මූටියායානි කාලා කුරුමානා, අකුණුතාරා. දෙවනිකායා. උප්පරුත්තානි. තයා තැන් පූජානා, ධිමම්පදුපිලාපනානි. නෑපි ගිකුවේ ඉදුධිම්, වෙනෙ-වසිප්පනෙනා, දෙවපරිසායා ධිමම් දෙසෙනි. නෑපි දෙවපුනෙනා, දෙවපරිසායා ධිමම් දෙසෙනි. අපි ව බෙ, ඕරානිකා, ඕපපානිකා. සාරෙනි: සරසි තව්. මාරිසා, යන් මයා. පුබෙක මහමවරියා. අවරිනානි. සේ, එවම්හා: සරුම මාරිසානි. දෙනෙකා ගිකුවෙත් සතුප්පාදේ. අථ සේ, සනෙනා, බිප්ප-යෙව විසෙසගාමී හොනි සෙකානුඩානානා. ගිකුවෙත් ධිමම්නා. වවස, පරිවිතානා. මතසානු-පෙක්විනානා. දිටසිය, පූජාවිඩියානා. අය වැනුනේ, ආන්තිසංසේ, පාරිකාඩ්නා.

සෙකානුඩානානා. ගිකුවෙත් ධිමම්නා. වවස, පරිවිතානා. මතසානු-පෙක්විනානා. දිටසිය, පූජාවිඩියානා. ඉමෙ වනතානාරෝ ආන්තිසංසේ, පාරිකාඩ්නා.

4. 4. 5. 2.

[එෂනාභ්‍යභාෂා]

42. වනතාරීම්නා ගිකුවෙත් එනානි වැනුණි යාංකණි වෙදිතබානි. කතම්නා වනතාරී?

සංචාරෙන ගිකුවෙත් සිලා වෙදිතබා. තකුව් බෙ, දිසෙන අදුෂ්‍යා, නා ඉත්තාරා. මතසිකරෙනා, නො, අමතසිකාරා. පකුණුවනා, නො, දුප්පසෙනුනා.

සංචාරෙන ගිකුවෙත් සෞවෙයා. වෙදිතබා. තකුව් බෙ, දිසෙන අදුෂ්‍යා, නා ඉත්තාරා. මතසිකරෙනා, නො, අමතසිකාරා. පකුණුවනා, නො, දුප්පසෙනුනා.

අංජු ගිකුවෙත් එම්මා වෙදිතබා. සේ, ව බෙ, දිසෙන අදුෂ්‍යා, නා ඉත්තාරා. මතසිකරෙනා, නො, අමතසිකාරා. පකුණුවනා, නො, දුප්පසෙනුනා.

සාකච්ඡා ගිකුවෙත් පකුණුවා වෙදිතබා. සා, ව බෙ, දිසෙන අදුෂ්‍යා, නා ඉත්තාරා. මතසිකරෙනා, නො, අමතසිකාරා. පකුණුවනා, නො, දුප්පසෙනුනා.

මහජේති, යම් පරිදි එක්ව පස්කෙට් කොළඹ යහාලවේ වෙන් කම්, ඔහු යම් ම දිනෙක අකන්මක එකතු වෙන් කම්, යහාලවෙක් ඒ ඉතිරි යහාලවේ මෙයේ කියන්නේ ය: “යහාලව, මෙයේන් සිං කොරේනිද? යහාලව, මෙයන් සිං කොරේනිදු” සි. හේ මෙයේ කියයි: ‘යහාලව, සිං කරමි. යහාලව, සිං කරමි’ සි. මහජේති, එපරිදි ම මහජ තෙමේ පුත්‍ය, ගෙයා, වෙයාකරණ, ගාර්ෂ, උදුක, ඉතිච්චිතාක, ජාතක, අඛුතධාමම, වෙදලා දහම් පුහුණු කොරේයි. ඔහු විසින් ඒ දහම්හු ක්‍රිංගාරීන් අසා ධරණ ලද්දහු වවහයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සිංහින් විමිසන ලද්දහු පුණුයෙන් අවබාධ කරණ ලද්දහු වෙන්. හේ සිං මූල්‍ය, මූල්‍ය කළුරිය කරන්නේ එක්තර, දෙවනිකායකට එළුභියි. එහි පුබිත්ත වසන ඔහා බ්‍රේපදයෝ නො, වටහාන්. යාද්‍යිමන් වූ වෙනෙශ්‍යාධිපාතා වූ රහන්මහජේත් දෙවි-පිරියින් දහම් නො, දෙයයි. දෙවපුහුයෙක් හේ දෙවිපිරියින් දහම් නො, දෙයයි. වැලින් ඔපප, තිකයෙක් ඒ ඔපප, තිකයා, සිං කරවයි: “පෙර අත්ත්වට අපි යම් සය්නොක බමිසර දිසුම්හු ද, යහාලව, ඒ නො සිං කොරේනිදියි. හේ මෙයේ කියයි: “තිද්‍යකානෙති, සිං කරමි” සි. මහජේති, යමානි උත්‍යාදය දහු ය. වැලින් ඒ සහාය වහා, විශේෂගාමී වෙයි. මහජේති, ක්‍රිංගාරීන් අසා දරණ ලද වවහයෙන් පුරුදු කරණ ලද සිංහින් විමිසන ලද පුණුයෙන් අවබාධ කරණ ලද බ්‍රේපදයෝ මේ සතරවත් ආතියායයෝ කාමැනි විය පුතු ය.

මහජේති, ක්‍රිංගාරීන් අසා දරණ ලද වවහයෙන් පුරුදු කරණ ලද, සිංහින් විමිසන ලද, පුණුයෙන් අවබාධ කරණ ලද බ්‍රේපදයෝ මේ සතර ආතියායයෝ කාමැනි විය පුතු ය,

4. 4. 5. 2

[ඕංනා සූත්‍රය]

2. මහජේති, මේ සතර කරුණු සතර කරජේත් දත් පුතුය. කාවර සතර කරුණු යන්:

මහජේති, එක්ව විසිමෙන් සිලුය දකුතු සි. හේ ද දිකිකාලයෙකිනි. මදකලුකින් නොවේ. මෙනෙහි කරන්නහු විසින් දත් භාකි ය. නො, මෙනෙහි කිරීමෙන් නො, දත් භාකි ය. නුවණ්ඩේන්නහු මිය නුවණ තැන්නහු විසින් නො, දත් භාකි ය.

මහජේති, යාච්චාරයෙන් (=යාච්චාරයෙන්) පිරිසිදු බව දකුතු ය. එ ද දිකිකාලයෙකිනි. මද කලුකින් නොවේ. මෙනෙහි කරන්නහු විසින් දත් භාකිය. නො, මෙනෙහි කිරීමෙන් නො, දත් භාකිය. නුවණ්ඩේන්නහු මිය නුවණ තැන්නහු විසින් නො, දත් භාකි ය.

මහජේති, විපන්තියි එමය දකුතු ය. එ ද දිකිකාලයෙකිනි. මද කලුකින් නොවේ. මෙනෙහි කරන්නහු විසින් දත් භාකිය. නො, මෙනෙහි කිරීමෙන් නො, දත් භාකිය. නුවණ්ඩේන්නහු මිය නුවණ තැන්නහු විසින් නො, දත් භාකිය.

මහජේති, යාක්ව්‍යයෙන් පුණුව දතුතු ය. එ ද දිකිකාලයෙකිනි. මද කලුකින් නොවේ. මෙනෙහි කරන්නහු විසින් දත් භාකිය. නො, මෙනෙහි කිරීමෙන් නො, දත් භාකිය. නුවණ්ඩේන්නහු මිය නුවණ තැන්නහු විසින් නො, දත් භාකිය.